

[Dagmar Mørk Jensen]

hos de pågældende, som viser sig ikke at kunne indfries.

For at undgå enhver misforståelse: vi stiller os positivt over for en kulanceerstatning, men kan ikke i dag tage stilling til beløbsstørrelsen.

Birgith Mogensen (CD):

Det må gøre indtryk på enhver, at der findes mennesker, der skuffes i deres forventninger til vores sundhedsvæsen. Det gælder ikke mindst den gruppe psykisk syge mennesker, der for 20 år siden blev behandlet med det farlige stof LSD på en måde, vi i dag må erkende var forkert ud fra den viden, vi har nu. Det er dybt tragisk, og man kan have sympati for, at SF prøver at komme de patienter, der har lidt under skadelige eftervirkninger, til hjælp ved at fremsætte et lovforslag om erstatning.

Efter min bedste overbevisning er forslaget af flere grunde umuligt at gennemføre. Ministeren har allerede gjort rede for de afgrænsningsmæssige problemer, og jeg må sige, at vi i CD er enige med ministeren. Det betyder ikke, at vi afviser, at der vitterlig kan være en gruppe patienter, der har behov for erstatning, men jeg kan ikke se, at lovforslaget viser en farbar vej til at afgrænse den gruppe på en rimelig måde. Journalmaterialet mangler i vidt omfang, og hvordan skulle man så mange år efter kunne sandsynliggøre med blot nogenlunde sikkerhed, hvor grænsen ligger mellem de virkninger, der skyldes sygdommen i sig selv, og dem, der eventuelt skyldes behandlingen? Det forekommer at være en håbløs opgave.

Vi må derfor i CD afvise lovforslaget.

Lenger (VS):

VS kan anbefale forslaget.

Det har været sagt både her i dag og sidste gang vi diskuterede spørgsmålet, at hvis vi betaler erstatning til LSD-ofrene, så vil det danne præcedens. Det vil jeg gerne tilslutte mig. Hvis andre har været ude for tilsvarende behandling, så skal de bestemt også have erstatning. Man kan ikke parallelisere med f.eks. røntgenanvendelse, for risikoen for skader gik først senere op for de ansvarlige. Man kan heller ikke parallelisere med bortooperering af det meste af mavesækken på ma-

vesårspatienter eller med kviksølvbehandling af syfilispatienter for den sags skyld.

I disse tilfælde var skadevirkningerne ikke kendt på behandlingstidspunktet, men hvis de havde været kendt, eller hvis de ansvarlige burde have kendt dem, så bør denne sag naturligvis danne præcedens – helt klart! Det gælder naturligvis ikke mindst, når der som i disse tilfælde med overlæge Geert-Jørgensens egne ord er tale om forsøg, hvilket ministeren ikke rigtig nævner i sin redegørelse fra august. Det har han selv udtalt.

Princippet, at samfundet erkender en fejl og forsøger at gøre den god igen, er det helt grundlæggende i denne sag. Ganske vist kan LDS-ofrene ikke gives mulighed for at leve deres liv om efter vedtagelsen af dette forslag, og ganske vist er vores eneste mulighed for at råde bod på skaderne at yde en økonomisk erstatning, men selv om det kan synes fattigt, er det dog bedre end ingenting, ikke mindst fordi der heri også ligger en vis oprejsning.

Efter debatten i maj måned sluttede sagen med ministerens påstand, som hun også bygger sin afvisning på i dag – jeg citerer fra Folketingstidende 1984-85, sp. 10318:

»Da behandlingen med LSD blev taget i anvendelse her i landet, var den allerede gennemprøvet i udlandet, også med metoder, der lignede dem, der blev anvendt på Frederiksberg hospital.«

I august kom ministeren med sin redegørelse, der skulle bekræfte denne påstand og samtidig bekræfte, at der var tale om behandling og ikke om forsøg. I dag gentager ministeren udtalelsen på en anden måde, idet hun taler om et efter datidens forhold forsvarligt grundlag. Jeg mener, at den redegørelse, ministeren kom med i august måned, var mislykket og dybt, dybt utroværdig. At man i øvrigt kan skrive en redegørelse uden overhovedet at nævne navnet Hanscarl Leuner, må stå hen til vore efterkommeres store undren.

Jeg har her 15 eksempler på, at der i denne redegørelse er unøjagtigheder, udeladelser eller deciderede fejl. Jeg kan naturligvis ikke nå dem alle sammen inden for en taletid på 5 minutter, men jeg kan tage så mange jeg kan nå, og så kan jeg fortsætte i anden ordførerrunde.